

Η Εορτή του Αγίου Σάββα του εν Καλύμνω στην Νέα Ηρακλείτσα Παγγαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως

Την Κυριακή Ε΄ Νηστειών, 29 Μαρτίου 2026, εορτάσθηκε η μνήμη του Αγίου Σάββα του εν Καλύμνω, του καταγομένου εκ παλαιάς Ηρακλείτσης, στον Προσκυνηματικό Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Νέας Ηρακλείτσης, η οποία αποτελεί την φυσική ιστορική συνέχεια της γενέτειρας του Αγίου. Την παραμονή της εορτής, Σάββατο 28 Μαρτίου, τελέσθηκε στον Ναό της Μεγαλόχαρης όπου υπάρχει σε προσκυνητάριο η εικόνα του Αγίου, ο Μέγας Πανηγυρικός εσπερινός.

Την κυριώνυμο ημέρα ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Χρυσόστομος

χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε την Θεία Λειτουργία πλαισιωμένος υπό του Πρωτοσυγκέλλου της Μητροπόλεως π. Χρυσοστόμου Μπένου, του Εφημερίου του Ναού Αρχιμανδρίτου π. Παλλάδιου Ζαχαρούδη και του Αρχιδιακόνου της Μητροπόλεως π. Αθανασίου.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Μπένος, ο οποίος, λαμβάνοντας αφορμή από την Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, ανέπτυξε εκτενέστερα το βαθύ νόημα της πορείας του Χριστού προς το Πάθος, τονίζοντας ότι ο Κύριος πορεύεται εκουσίως προς τη θυσία, αποκαλύπτοντας στους μαθητές Του ότι η σωτηρία του ανθρώπου δεν επιτυγχάνεται μέσω της κοσμικής δόξας, αλλά διά της σταυρικής θυσίας, της ταπείνωσης και της διακονίας. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο αίτημα των υιών Ζεβεδαίου, υπογραμμίζοντας ότι η επιθυμία για πρωτεία και δόξα φανερώνει την ανθρώπινη αδυναμία, ενώ ο Χριστός αντιστρέφει τα μέτρα του κόσμου, διδάσκοντας ότι «ὃς θέλει εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων διάκονος», προβάλλοντας ως ύψιστο πρότυπο τον εαυτό Του, ο οποίος «οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι».

Στη συνέχεια, συνέδεσε την ευαγγελική αυτή αλήθεια με τη ζωή του Αγίου Σάββα του εν Καλύμνω, παρουσιάζοντάς τον ως ζωντανή εφαρμογή του λόγου του Χριστού, αφού ο Άγιος δεν αναζήτησε τιμές και αναγνώριση, αλλά επέλεξε συνειδητά τον δρόμο της ασκήσεως, της υπακοής και της θυσιαστικής αγάπης. Έκανε αναφορά στην πνευματική του πορεία, από την έφεσή του προς τον Θεό ήδη από νεαρή ηλικία, την άσκησή του στο Άγιον Όρος και στους Αγίους Τόπους, έως και τη σχέση του με τον Άγιο Νεκτάριο, από τον οποίο διδάχθηκε την ταπείνωση και την υπομονή. Τόνισε ότι η ζωή του Αγίου υπήρξε συνεχής διακονία προς τον άνθρωπο, ως πνευματικός πατέρας, παρηγορητής των θλιβομένων και ιατρός των ασθενούντων, γεγονός που τον κατέστησε φορέα της χάριτος του Θεού.

Παράλληλα, ανέδειξε τη βαθιά σύνδεση του Αγίου με την ιδιαίτερη πατρίδα του, επισημαίνοντας ότι η αγιότητα δεν είναι αποκομμένη από την ιστορία, αλλά καρπός πίστεως που καλλιεργείται μέσα στον πόνο και τις δοκιμασίες ενός λαού. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε με συγκίνηση στη μνήμη των προγόνων της Ανατολικής Θράκης, υπογραμμίζοντας ότι η Νέα Ηρακλείτσα αποτελεί ζωντανή συνέχεια της παλαιάς πατρίδας, όπου η πίστη, η παράδοση και τα ιερά κειμήλια, όπως η Παναγία η Φανερωμένη, διασώθηκαν μέσα από τον ξεριζωμό και τη θυσία. Εν συγκινήσει εμνημονεύθησαν οι μαρτυρικούς τελειωθέντες πρόγονοι, οι οποίοι υπέστησαν διωγμούς, σφαγές και βίαιο ξεριζωμό, παραμένοντας ακλόνητοι στην πίστη και την ελληνική τους ταυτότητα, ενώ τονίσθηκε ότι η μνήμη τους αποτελεί ιερό χρέος και ζωντανή παρακαταθήκη για τις νεότερες γενιές, καλώντας όλους

σε διατήρηση της πίστεως, της παράδοσης και της εθνικής συνείδησης.

Πριν το τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε υπό του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των θυμάτων της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης, απ' όπου καταγόταν και ο Άγιος Σάββας, παρουσία πλήθους πιστών και με τη συμμετοχή του εκκλησιάσματος, σε κλίμα κατάνυξης και συγκίνησης.

